

Bilag II

Kongelig Dansk Automobil Klub.
Forenede Danske Motorejere.

København, den 14. maj 1952.

Til det af rigsdagen nedsatte udvalg vedrørende forlængelse af forskellige midlertidige forbrugsafgiftslove m. v.

Motororganisationerne afgav den 26. marts d. å. umiddelbart efter finansministerens første forelæggelse af lovforslag til en forlængelse for hele indeværende finansår af forskellige forbrugsafgifter m. v. og af tillægsafgiften på visse motorkøretøjer til det nedsatte folketingsudvalg en skriftlig protest imod videreførelse af de ekstraordinære motorafgifter. De principielle indvendinger, der her blev fremført imod finansministerens forslag, tillader vi os at henvise til, idet vor skrivelse jo foreligger for udvalget og rigsdagen i det materiale, som finansministeren vedlægger lovforslaget.

Uanset at det nu forelagte forslag kun angår forlængelse af bestemmelsen om den midlertidige forhøjelse af omsætningsafgiften, ønsker undertegnede motororganisationer dog gerne at gøre udvalget bekendt med vor principielle stilling til omsætningsafgiftsloven i det hele, idet lovens efter vor opfattelse uheldige virkninger jo yderligere forstærkes gennem afgiftens forhøjelse.

Vi tillader os derfor at vedlægge afskrift af vore udtalelser til motorkommissionen desangående.

Der er imidlertid et moment i vor begrundelse, som det sidenhen passerede giver anledning til yderligere at understrege. Finansministeren har i sin redegørelse for den økonomiske og finansielle situation og for regeringens planer udtalt i folketinget den 6. ds., at det punkt, hvor man efter regeringens opfattelse lettest kan gennemføre effektive besparelser, uden at de griber ind i den bestående lovgivning og dens naturlige konsekvenser, *er de offentlige arbejder*, og han oplyste, at regeringen derfor i øjeblikket er i færd med at gennemgå de offentlige anlægsbudgetter, og at „det er meningen at holde meget stærkt igen nu i sommerhalvåret og derefter se, hvor meget man har råd til fra efteråret“. Af mange tidligere udtalelser af finansministeren synes det at fremgå, at han i høj grad har opmærksomheden rettet imod muligheden for en endnu stærkere begrænsning end hidtil i investeringen i vejbyggeriet. Det ligger derfor nær at antage, at regeringens ny spareplaner også vil komme til at omfatte dette. Det ærede folketingsudvalg vil naturligvis have adgang til at få oplyst, hvorledes det forholder sig med regeringens hensigter på dette område. Men holder den formodning stik, at der atter tilstræbes nedskæring i vejvirksomheden, må det dog stå klart, at herved vokser den i forvejen bestående store urimelighed, der er forbundet med at forlænge midlertidige motorafgifter, der ligesom de permanente motorafgifter ifølge gældende lov kun må anvendes til vejformål, når alene disse ordinære afgifter indbringer mellem 50 og 100 pct. mere, end der for tiden bruges til deres lovbestemte formål.

Endnu et forhold er kommet til, siden et folketingsudvalg i marts første gang fik forlængelsesforslagene til behandling. Den 6. ds. forelagde finansministeren i folketinget et forslag om revision af toldloven af 1924. Dette lovforslag tilsigter ved overgang fra vægttold til værditold bl. a. at hidføre en kraftig forøgelse af indførselstolden for motorkøretøjer, i særdeleshed for personautomobiler, der ifølge lovforslaget belægges med en told på 15 pct. af værdien. En sådan forøgelse af indførselstolden